

บทสวดมนต์ "รัตนสูตร" ตามความเชื่อในสมัยโบราณว่ากันว่า สาเหตุที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประกาศพระสูตร 'รัตนสูตร' นี้ขึ้นมา ก็เพื่อขจัดปัดเป่าภัยความอดอยาก ภัยจากโรคระบาด และภัยจากอมนุษย์เบียดเบียน ชาวพุทธจึงถือเป็นธรรมเนียมสวดพระสูตรนี้เพื่อขจัดโรคภัย เช่นโรคห่า เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีความเชื่อ ว่าการสาธยายรัตนสูตร หรือรัตนปริตรจะทำให้ได้รับความสวัสดิ์ และพ้นจากอุปสรรคอันตรายทั้งหลาย ทั้งปวงด้วย

ระตะนะสูตร

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ

ภุมมานิ วา ยานีระ อันตะลิกเข

สัพเพ วะ ภูตา สุขะนา ภาวันตุ

อะโถปิ สักกัจจะ สุขันตุ ภาสิตัง

ตัสมา हि ภูตา นิสาเมถะ สัพเพ

เมตตัง กะโรถะ มานุสฺสียา ปะชาเย

ทิวา จะ รัตโต จะ หารันติ เย พะลิง

ตัสมา हि เน รักขะถะ อัมปะมัตตาฯ

ยังกิญฺจิ วิตตัง อึระ วา หุรัง วา

สัคเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง

นะ โน สะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ

อิทัมปิ พุเถ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ขะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง

ยะทังคะคา สักยะมุนี สะมาหิโต

นะ เตนะ ธัมเมนะ สะมัตถิ กิญฺจิ

อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยัมพุททะเสฏฺฐิ ปะริวัณณะยิ สุจิง

สะมาธิมานันตะริกัณฺเฑมาหุ

สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ

อิทัมปิ ธัมเม ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย ปุคคะลา อัญฺฐะ สะตัง ปะสัณฺฐา

จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ

เต ทักขิณะยยา สุคะตัสสะ สาวะกา

เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลานิ

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย สุขปะยุตตา มะนะสา ทัพเพนะ

นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ

เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ

ลัทธา มุธา นิพพุติง ภูญชะมานา

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยะถินทะชีโล ปะฐะวง สิโต สียา

จะตุพภิ วาเตภิ อะสัมปะกัมปิโย

ตะถุปะมัง สัปปุริสัง ะทามิ

โย อะริยะสัจจานิ อะเวจจะ ปัสสะติ

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

เย อะริยะสัจจานิ วิภาวะยันติ

คัมภีระปัญญะนะ สุเทสิตานิ

กิญจาปี เต โหนติ ภูสัปปะมัตตา

นะ เต ภาวัง อัญฐะมะมาทียันติ

อิทัมปี สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

สะหาวัสสะ ทัสสะนะสัมปะทาเย

ตัยัสสุ อัมมา ชะหิตา ภาวันติ

สีกกาเยทิกฺขิตฺติ วิจิกิจฉิตฺตญจะ

สีลัพพะตัง วาปี ยะทตถิ กิณฺณจิ

จะตุหะปาเยหิ จะ วิปปะมุตโต

ฉะ จาภิสฺसानานิ อะภัพโพ กาทุง

อิทัมปี สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

กิณฺณาปี โส กัมมัง กะโรติ ปาปะกัง

กาเยนะ วาจาเยหะ เจตตะสา วา

อะภัพโพ โส ตัสสะ ปะฏิจฉะทาเย

อะภัพพะตา ทิกฺขิตฺติปะทัสสะ วุตตา

อิทัมปี สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

วะนัปปะคฺคุมเพ ยะถา ผุสสิตฺตคฺเค

คิมหानะมาเส ปะฐุมมัสมิง คิมเห

ตะถูปะมัง ธิมมะวะรัง อะเทสยะยิ

นิพพานะคามิง ปะระมัง หิตายะ

อิทัมปิ พุทฺธะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

วะโร วัรวัญญุ วัระโห วัระราหะโร

อะนุตตะโร ธิมมะวะรัง อะเทสยะยิ

อิทัมปิ พุทฺธะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ชีถนัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง

วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวะสมิง

เต ชีถนะพีชา อะวิรุฬฺหิฉันทา

นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันทะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
พุทฺธัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันทะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
อัมมัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุฯ

ยานีระ ภูตานิ สะมาคะตานิ
ภุมมานิ วา ยานิวะ อันทะลิกเข
ตะถาคะตัง เทวะมะนุสสะปุชิตัง
สังฆัง นะมัสสามะ สุวัตถิ โหตุฯ